

2. Zarzut drugi dotyczy błędów faktycznych i prawnych przy stosowaniu art. 101 TFUE w odniesieniu do ustaleń dotyczących wpływu na handel między państwami członkowskimi.
3. Zarzut trzeci dotyczy błędów faktycznych i prawnych przy określeniu geograficznego zakresu naruszenia art. 101 TFUE.
4. Zarzut czwarty dotyczy błędów faktycznych i prawnych przy stosowaniu art. 101 TFUE w odniesieniu do ustalenia, iż miało miejsce jednolite naruszenie.
5. Zarzut piąty dotyczy błędów faktycznych i prawnych w odniesieniu do rzekomej wiedzy skarżących o całym jednolitym naruszeniu a bardziej konkretnie o uczestnictwie wszystkich innych adresatów.
6. Zarzut szósty dotyczy błędów faktycznych i prawnych w odniesieniu do daty rozpoczęcia rzekomego udziału skarżących w całym jednolitym naruszeniu.
7. Zarzut siódmy dotyczy błędów faktycznych i prawnych w odniesieniu do zakresu naruszenia przypisywanego skarżącym poprzez stwierdzenie, że skarżący uczestniczyli w antykonkurencyjnych „porozumieniach”.
8. Zarzut ósmy dotyczy naruszenia prawa do dobrej administracji i związanych z nim ogólnych zasad prawa Unii wynikającego z rażąco nadmiernie długiego czasu trwania dochodzenia.
9. Zarzut dziewiąty, podniesiony alternatywnie, dotyczy błędów w obliczeniu grzywny wynikających z:
 - nieuwzględnienia przez Komisję (a) faktu, że skarżący są przedsiębiorstwami wytwarzającymi tylko jeden produkt, (b) dodatkowych okoliczności ograniczających wagę indywidualnego zachowania i okoliczności łagodzących; oraz
 - braku nadania przez Komisję właściwej wagi szczególnym okolicznościom naruszenia przy ustalaniu poziomu ogólnego współczynnika wagi naruszenia i opłaty za przystąpienie do porozumienia.

**Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2016 r. – Skechers USA France/OHIM – IM Production
(Obuwie)**

(Sprawa T-9/16)

(2016/C 098/68)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Skechers USA France (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat J. Horn)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: IM Production SAS (Paryż)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego wzoru: IM Production SAS

Przedmiotowy sporny wzór: Wzór wspólnotowy nr 1 221 584-0023

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 września 2015 r. w sprawie R 2429/2013-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie prawa do obrony i zasad rzetelnego procesu;
- Naruszenie art. 4, 5, 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 15 stycznia 2016 r. – Słowenia/Komisja**(Sprawa T-12/16)**

(2016/C 098/69)

*Język postępowania: słoweński***Strony**

Strona skarżąca: Republika Słowenii (przedstawiciel: L. Bembič, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/2098 z dnia 13 listopada 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowanej jako dokument nr C(2015) 7716] (Dz.U. L 303, s. 35), w zakresie, w jakim dotyczy ona Republiki Słowenii, to znaczy w części dotyczącej

braku procedury kontroli (i procedury nadzoru) dotyczącej sztucznie utworzonych działek rolnych, w związku z którym dokonana została przedmiotowa korekta pomocy bezpośredniej niezwiązanej z wielkością produkcji w wysokości 42 615,90 EUR za rok budżetowy 2013 (rok składania wniosków 2012), 45 519,08 EUR za rok budżetowy 2014 (rok składania wniosków 2013) i 34 211,94 EUR za rok budżetowy 2015 (rok składania wniosków 2014);

- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty dotyczące weryfikacji działek rolnych, a mianowicie oczywisty błąd w ocenie, brak uzasadnienia decyzji i naruszenia zasady legalności.

Zdaniem skarżącej Komisja niesłusznie stwierdziła, że w Słowenii nie istnieje jeszcze odpowiedni system weryfikacji minimalnych kwalifikowalnych obszarów. W tym względzie skarżąca wskazuje, że małe działki rolne w Słowenii są wynikiem warunków naturalnych i historycznego rozdrobnienia gospodarstw rolnych. Ponadto wspomniane obszary nie zostały utworzone sztucznie w celu spełnienia warunków otrzymania pomocy z systemu wsparcia. Wreszcie, podczas badania Komisja nie stwierdziła ani nie wykazała żadnego przykładu naruszenia, ponieważ sporne obszary spełniały wszystkie warunki definicji gruntów rolnych i działki rolnej.
